

עג:

עין משפט
נר מצוה

המדיר פרק שביעי כתובות

מסורת הש"ס

(א) וישין סג: נדרים
גג: כיב ט: חולין קלג:
מה סה: (ב) רש"ל מ"ו,
(ג) נ"ר רש"ל ד: ומספח
לקדושין פ"ד: (ד) לקדושין
כ"ג: (ה) גיטין כ"ג: (ו) יבמות
קט:

הגרות הב"ח

(א) ה"י ד"ה מ"ד וכו'
ומתנהו מחבירי דו על
דף ק"ה ע"ב ע"ש דלא נרמ
לגבי יתומה כתי' אבא
שחולת וכו':

מוסף רש"י

גבי ממונא לקולא,
והמנוא מחבירי דו על
המנוא (ג'סין כ"ג):
הרבי ברעליך: לט
קדושין: דאשה נקית
כתיבה: על מנת שירצה
אבא אע"פ שלא רצה
האב מקודשת: דלין
אדם עושה צדקה על
זוה ומת' בלגו לקדושין
במזכר וחסדו לא יצא
אליה (ג'סין כ"ה): לא רצה
האב אינה מקודשת:
דלא בעל אלל על מנאי
ולא נקיים (שם כ"ו):
במה דברים אמורים:
דממזר מודים שגירשה
כשהיא קטנה: וקבל
אליה גישה והחזירה
כשהיא קטנה: דלין כח
לא לזניה ולא לה לקדשה:
ומת כשהיא קטנה: דלא
בעלה משגלה דתתי כלה
מגדלה קדושין וביחוח
קט: וגדלה אצלה:
אמרין סמך כלה ראשונה
משגלה קדושין הן (שם):

אדם יודע שאין קדושין בו, הן כריכותא הו"מ למימר לעיל כי פריך והא אפילו זה מהל וימנא: **והא** הוא דבטעות אשה אחת דמי בו, מימה לר"י כיון דמדמי קדושי קטנה לטעות א"כ תקשי ליה נמי כריכותא דלעיל דוכן קטן שקדש דלמינא א"ע"ג דהוי בטעות אשה אחת וי"ל דקטן שקדש נוחל ליה כיון דלין קדושי קטנה כלום אפי' מדרבנן ובעל לשם קדושין אכל קדושי קטנה מימה לפי מנאי שאינו יודע עמה שזו חילוק בין קדש על מנאי לקדושי קטנה תקשי ליה דכך אדרב דלמר לעיל גבי קטנה שלא מיאנה דבעל לשם קדושין אף על גב דהוי כטעות אשה אחת ומנאי לא שמיע ליה ההוא פלוגתא דקטנה שלא מיאנה: אלמא

לב א מ"י פ"ד מה"ל
לשום ה"ל כ קמ
עשין מה נחש"ע אה"ע פ"ר
לא פ"ר ט:
לב ג ב מ"י פ"ד מה"ל
א חתם שם נחש"ע שם
פ"ר לה פ"ר ט:
לד ד ה מ"י פ"ד מה"ל
י"ס ותלפ"ה ה"ל י
קמ"נ עשין לא נחש"ע שם
פ"ר קמ"נ פ"ר ט:

תוספות ר"ד
לא קדשה סתם וכנסה סתם
פ"ר וסיפא לאו ארישא
קאי ומ"ש בחובה ולא
דאמר א' אפ"ש באשה
נדרנית גט ממי לא בעי.
אמר רבה גט מדרבירם
וכן א"ר. (ר"ב [בבא]
אמר תנא ספוקי ספקא
ליה גבי ממונא לקולא גבי
אסורא לתרוסא:

לא קודשה סתם וכנסה סתם אבל קודשה על תנאי וכנסה סתם הכי נמי דלא בעיא גיטא ארתני המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה אינה מקודשת ליתני כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים אינה מקודשת וכל שכן הא הכי נמי קאמר המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים וכנסה סתם ונמצאו עליה נדרים אינה מקודשת קודשה סתם וכנסה סתם תצא שלא בכחובה ומנאי רבא דלא בעיא גיטא בעיא גיטא וכו' ונדרית אי הכי גט נמי לא תיבעי אמר רבה צריכה גט מדבריהם וכן אמר רב חסדא צריכה גט מדבריהם רבא אמר תנא ספוקי מוספקא ליה גבי ממונא לקולא גבי איסורא לחומרא אמר רבה מחלוקת במטעות שתי נשים אבל בטעות אשה אחת דברי הכל אין צריכה הימנו גט אמר ר' (ליה) אביי והא מתניתין דטעות אשה אחת היא וקמותבין תיובתא מיניה אחת [ואי אתמר הכי אתמר] אמר רבה מחלוקת במטעות אשה אחת כעין שתי נשים אבל במטעות אשה אחת גירדתא דברי הכל אינה צריכה הימנו גט איתוביה אביי קודשה במטעות ופחות משה פרוטה וכן קמן שקידש אע"פ ששלח סבלנות לאחר מיכן אינה מקודשת שמחמת קדושין הראשונים שלח ואם בעלו קנו ר' שמעון בן יהודה משום ר' ישמעאל אמר אם בעלו לא קנו והא הכא דטעות אשה אחת היא ופליגי מנאי לאו טעות נדרים לא טעות פחות משה פרוטה פחות משה פרוטה בהדיא קתני לה קודשה במטעות פחות משה פרוטה פרושי קא מפרש קודשה במטעות כיצד כגון שקדשה בפחות משה פרוטה כמנאי קא מיפלגי מר סבר אדם יודע וכו' שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין וכו' סבר אין אדם יודע שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה וכי קא בעל אדעתא דקדושין הראשונים בעל איתוביה הריני בוועליך על מנת שירצה אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש רצה האב מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי ופליגי התם כהא קמיפלגי מ"ם על מנת שירצה האב וכו' שישתוק האב והא שתיק ליה ומ"ם י"ע"מ שיאמר אבא הן והא לא אמר אבא הן איתוביה "מודים ככמיס לרבי אליעזר יבקמנה שהשיאה אביה ונתגרשה והיא יתובה בחיי האב והחזירה שחולצת ולא מתיבמת מפני שגירושה גירושין גמורין ואין חזרתה חזרה גמורה כ"כמה דברים אמורים שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא אצל גולה או שהחזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו וכות או חולצת או מתיבמת משום

שכנסה ע"י קדושין הראשונים דברי הכל כו' וכי חותבין לעיל ממנאי הכי חותבין מנאי לאו קודשה על מנאי וכנסה סתם משגירשה דכלא גירשה ליכא למחן דלמר והיכא דגירשה מיהא קמי כמנאי לא בעיה הא גיטא בעיה: ואני שמעמי טעות אשה אחת כעין ב' נשים כגון שקדש רחל על מנאי ואח"כ נחטין לכנס לאה וכנסה סתם ונמצאת רחל וקשיא לי נתי נמי דנחטין לבעול לשם קדושין הא לאו לרחל איכין ואמאי צריכה גט: **קידשה בטעות**: קס"ד טעות נדרים כדמפרש ואיל: **קטן**: אין קדושין כלום דלאו בר קיחה הוא כי יקח איש כמיס (נדרים כג): **אע"פ ששלח סבלנות**: אכולה קאי: **סבלנות**: מגדלות שהחן שולח לארוסתו: אינה מקודשת: ואע"פ ששלח משגדל ולא אמריי ניהוי סבלנות קדושין לפי שמחמת קדושין הראשונים שלח לשם סבלנות ולא לשם קדושין: **מאי לאו טעות נדרים**: שהמנה עמה על מנת שאין עליה נדרים והטעמו שהיו נדרים וכן למומין וכלל מנאי שיתנה וקאמר מ"ק חס בעלו קנו אלמא איכא למי"ד אפילו בתנאי לא בעיל איניש אדעתא דתנאה דמסיק אדעמיה דלמא לא מיקיים והוא בעילת זנות: **לא טעות פחות משה פרוטה**: דטעה בקדושין דסבר שמקדשין בכך ועלה קאמר חס בעלו קנו דלמא יודע שאין קדושין בפחות משה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין אכל בטעות מנאי לא מסיק אדעמיה לבעול לשם קדושין סמוך עליה חס לא שמנאה קיים לא היתה ניסת לי לחופה: **כמאי קמיפלגי**: לדיך דלמרת דלאו בתנאה פליגי במנאי פליגי גבי פחות משה פרוטה מנאי טעמא דר"ש: ככולהו גרסינן והא הכא דטעות אשה אחת היא: והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי: דזו הטעמו היא שהמנה עמו ולא גרשה ביממיה ואיכא למי"ד מקודשת וטעמא מנאי לפי שאין אדם עושה בעילתו זנות וגמר ובעל כלל חס מנאי: **מודים ככמיס לרבי אליעזר**: כיצמות תנן (ב) והגמר את האשה והחזירה ומת מותרת ליכס ור"א אומר והתם (קט): מפרש טעמא דר"א דגזר משום יתומה כתיי האב והיא המפורשת כלן שהודו לו כממיה בה: **ונתגרשה**: וקבל אביה גיטה: **והיא יתומה כתיי האב**: אף כתיי אביה היא כיתומה לפי שילאה מרשותו מנשאין הראשונים וזכר אין לו זכות בה לקבל קדושה: **והחזירה**: בקטנותה ומעשה קטנה אינו כלום: **שגירושה גירושין גמורים**: והאסרה עליו איסור כרת ממונה גרושת אחיו שהתורה אמרה (ויקרא יח) ערות [אשת] אחיך וגו' ואין חורסה גמורה: לחזור ולהיות אשת אחיו במקום מזנה להמיינס: או שוללם או מסייבמם: שחזרתה חזרה גמורה להיות אשת אח: משום